

bredde har været så enigt politisk om, hvad vi vil nå.

Der skulle være ordentligt gennemsigtige lønvilkår, der skulle ske en dansk beskatning, omkostningerne skulle dækkes efter regning, og vi skulle sikre os, at når pension m.v. kom til udbetaling, skulle der ske dansk beskatning.

Hr. Thulesen Dahl siger, at når forslaget først kommer frem nu – og det er normalt forslagsstillerne, der har initiativet dér – skyldes det usikkerhed om, hvad der skulle ske her. Man kan vel også sige det på den måde, at når vi læser beslutningsforslaget, som det er formuleret, så kunne der vel egentlig godt fra forslagsstillernes side være grund til at rose regeringen for en gangs skyld.

Det er vel en del af sandheden, at når vi ser på regeringens, udenrigsministerens og statsministerens indsats på det her område, har man jo faktisk leveret, lige så langt det overhovedet er gørligt, det, som man beder om fra forslagsstillernes side. Jeg tror ikke, det har været skjult for nogen, at den danske statsminister på topmøder og i forløbet frem til det forslag, man nåede frem til i Berlin, har investeret ret meget i at få nogle regler for vore europaparlamentariker, som kunne fjerne den fuldstændig uacceptable måde, det foregår på, og dermed også fjerne den som et forvirrende element, som nogle gerne vil bruge i en europaparlamentsvalgkamp.

Derfor når jeg hører hr. Thulesen Dahl og hr. Albrechtsen fra talerstolen i dag gøre det her til en politisk konflikt – på trods af at der er meget bred enighed, som er dokumenteret i Europa-udvalget og er dokumenteret i forløbet, men som man så kortslutter nede i Europa-Parlamentet i går og i forgårs med en helt anden beslutning end den, vi her i huset og i Folketinget har været enige om – så synes jeg, det er udtryk for, at man gerne vil føre en politisk diskussion på at beklukke modstandernes motiver, altså de politiske modstandere herhjemme.

Derfor synes jeg også, vi må sige til hinanden, at der er en ny situation efter i går. Vi var faktisk mange, der glædede os over og troede på, at der nu efter topmødet var udsigt til en gennemsigtig løsning med hensyn til lønningerne, en dansk beskatning, og også på omkostningssiden, hvor det fra dansk side var en betingelse, at det blev løst samtidig. Vi kan så konstatere, at det er der ikke umiddelbart udsigt til med de beslutninger, der blev truffet i Europa-Parlamentet i går.

Derfor står vi selvfølgelig stadig væk med det problem, vi stod med, da vi havde første behandling af denne her sag, og derfor er den diskussion, vi har nu, i hvert fald i forhold til regeringen, ikke, om vi i så fald ønsker at gå ind og beskatte. Det gør vi. Det, vi har en diskussion om, er, om vi har et juridisk grundlag at gøre det på.

Det arbejder vi videre med. Jeg har for nylig rettet fornyet henvendelse til Udenrigsministeriet for at rykke Kommissionen for et svar. Hvis det svar måtte blive negativt – det er desværre vurderingen hos mine jurister, at der er en stor risiko for det, for hvis ikke der var en stor risiko for det, var der fremsat lovforslag, eller vi kan sige, at så havde vi faktisk beskatningsretten efter gældende regler – jamen så må vi jo prøve at vurdere på ny.

Vi kan måske også få andre til at foretage juridiske vurderinger, men diskussionen i dag er ikke en diskussion, der først og fremmest er baseret på politiske uenigheder om det her. Den er først og fremmest baseret på, at nogle mener, at er vi indgået i et internationalt samarbejde med internationale forpligtelser, så følger vi de spilleregler, vi selv har tilsluttet os. Så går vi ikke ud, om jeg så må sige, terroristmæssigt – hverken som regering eller partier, der normalt står med den form for holdninger, altså det at vedstå forpligtelser, vi har påtaget os – og demonstrerer i Folketinget og vedtager en lov, vi ikke tror er i overensstemmelse med internationale forpligtelser. Det er diskussionen.

Derfor beder jeg meget indtrængende om, at vi tager debatten på det reelle grundlag, at vi ikke skaber uenigheder dér, hvor der faktisk er enighed – selv imellem partier, der oftest er uenige – men at vi i fællesskab lægger hovedet i blød for at finde løsningen på, hvordan vi inden for lovlige rammer og med respekt også af internationale forpligtelser kan nå et resultat. Det er jeg indstillet på at bidrage til på regeringens vegne med alt, hvad vi kan.

Dette bare for at vi ikke får forvirret, forpejst debatten ved at tillægge hinanden nogle holdninger, som vi ikke har.

Som jeg forstår den betænkning, der er afgivet, er det, jeg siger her, faktisk repræsentativt for alle de partier, som stemmer nej til det her beslutningsforslag, fordi man ikke mener, man har hjemmelen til at gå ind og beskatte. Alle partierne henviser til den henvendelse, som jeg har sendt til Kommissionen for at få en afkla-